

Veskerá zašterkování mohou jen tehdy předsevzata býti, když těleso jízdní dráhy jest důkladně promočeno.

Rozprostírání šterku jest tudíž dovoleno jen za deštivého počasí nebo tání, za to však za žádných okolností na suchou aneb dokonce zmrzlou jízdní dráhu.

Zašterkování na podzim a na jaře má se prováděti částečně, pokud možno v plochách o 2—4 m² tak, aby povozy byly nuceny pojížděti střídavě brzo zašterkovanou, brzo nezašterkovanou plochou jízdní dráhy.

Šterkování kolejí na větší délku jest se co možná vystríhati. Nutno-li však přece k tomu přikročiti, pak má se šterk válcem co možno vtlačiti do tělesa jízdní dráhy.

Při šterkování musí se hleděti též k tomu, aby byla dodržena, po případě zřízena vypuklost jízdní dráhy a aby šterková pokrývka obdržela všude předepsanou sílu. Má se tudíž zameziti jednostranné šterkování. Konečně má se přihlížeti při šterkování k tomu, aby nespotřeboval se veskerý navezený šterk, nýbrž aby zůstala asi desetina z něho na výhodně volených místech, by mohly býti odstraněny během vozby v jízdní dráze vzniklé nerovnosti při nastalém vlhkém počasí.

Při hlavním šterkování smí se nanejvýš každá druhá hranole rozprostříti. Teprv tehdy, až cestar (pohrabáč) na tento způsob celou trať byl přešel a rozprostření šterku v plochách dle šachovnice, t. j. střídavě umístěných byl provedl, smí začíti s rozestřením zbyvajících šterku postupně od začátku až na konec tratě a tento postup tak dlouho opakovati až potřebné množství šterku na silnici přijde. Při tom nutno však pamatovati na ponechání potřebného zásobního šterku.

Koleje od vozů v jízdní dráze silnice způsobené jsou vždy důkazem nedbalého neb nerozumného udržování silnic a musejí býti ihned vyrovnány a při výhodném využitkování vlhkého počasí vyplněny starým, dosud však nespojeným šterkem, po případě šterkem zásobním, který se byv uložen rádně vyrovnati a upěchovati musí.

Před nastoupením mrazů musejí býti vysoké kraje kolejí rozkopány k vůli docílení úplné rovnosti jízdní dráhy.

Nastanou-li během hlavního šterkování mrazy, musejí se vysoké okraje kolejí dvojitými kopáči nebo železnými palicemi roztlouci, aby se mohla jízdní dráha rádně urovnati.

Větší korytovité prohlubeniny mají se vybrati ostrohranně, vyplniti šterkem, vypěchovati a posypati drobnými oblázky nebo kamennou tříští.